

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УРСР

КРЕМЕНЕЦЬКИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

Тернопільська область, м. Кременець,
вул. Леніна, 90, телефон 20-20.

МИНИСТЕРСТВО КУЛЬТУРЫ УССР

КРЕМЕНЕЦКИЙ КРАЕВЕДЧЕСКИЙ МУЗЕЙ

Тернопольская область, г. Кременец,
ул. Ленина, 90, телефон 20-20.

№ _____

На № _____

18 марта 1986 года.

Ст. следователю по ОВД
Следотделения Управления КГБ
тов. Стародубу В.М.

гор. Тернополь

На Ваш запрос от 13 марта 1986 года отвечаем следующее: в Кременецком краеведческом музее имеются:

1.

2.

3.

4. Бойко Иосиф Амвросьевич – депутат Украинского Народного Собрания 1939 года во Львове, избирался от Суражского округа. Числится в списке депутатов Украинского Народного Собрания, опубликованном в местной газете "Сталінським шляхом" от 10.X.1939 г.

5. Мандат № 00212, выданный Бойку И.А. как депутату Украинского Народного Собрания в октябре 1939 года, где указано, что он депутат от избирательного округа № 340 Луцкой области.

Другими документальными материалами о

Бойко Иосифе Амвросьевиче музей не располагает.

Директор музея
Научный сотрудник

Грохольский
Т.Р. Грохольский
Кульчинская
В.А. Кульчинская

Депутати позачергової 5-ї сесії Верховної Ради СРСР голосують за Закон про включення Західної України до складу СРСР і возз'єднання її з УРСР. 1 листопада 1939 року.

НА ЗАЙНЯТІЙ ТЕРИТОРІЇ РАДЯНСЬКИЙ РЕЖИМ НАМАГАВСЯ ДЕКЛАРУВАТИ «НОВІ ДЕМОКРАТИЧНІ ПРИНЦИПИ» В ЖОВТНІ 1939 ВІДБУЛИСЯ НАРОДНІ ЗБОРИ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ, ЯКІ ПРОГОЛОСИЛИ ПРИЛУЧЕННЯ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ ДО СКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ РСР. В БЕРЕЗНІ 1940 Р. ВІДБУЛИСЯ ВИБОРИ ДЕПУТАТІВ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

І. П. Баренчук - депутат народних зборів с. Шиньків, член КПЗУ.

М. А. Бохачук - депутат народних зборів с. Бринів.

ДЕПУТАТОВІ
УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ЗБОРІВ
ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Горенко
ЖОВТЕНЬ 1939 Р.

М. Л Ъ В О В

Пролетарі всіх країн, єдніться!

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Тернопільський обласний комітет
Компартії України

Партійний архів

м. Тернопіль, вул. К. Маркса, 3

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

КОММУНИСТИЧЕСКАЯ ПАРТИЯ СОВЕТСКОГО СОЮЗА

Тернопольский областной комитет
Компартии Украины

Партийный архив

г. Тернополь, ул. К. Маркса, 3

З/с

Телефон 2-32-15

19 р. " 31 " марта 1986 г.

г. Тернополь
Управление Комитета государственной
безопасности Украинской ССР
по Тернопольской области

На № 3/609 от 27 марта 1986 г.

Партийный архив Тернопольского обкома Компартии Украины сообщает, что по имеющимся спискам Бойко Иосиф Амвросьевич числится депутатом Народного собрания Западной Украины 1939 г. от Суражского избирательного округа Кременецкого повета.

Зав. партархивом обкома
Компартии Украины

Н. Халуца - Н.Халуца

13 марта 1986 года.

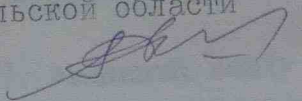
117
116
Директору Кременецкого краевед-
ческого музея
тов. Грохольскому Г.Р.
г.Кременец.

В связи с проведением дополнительного расследования,
просим сообщить, проходят ли по материалам Кременецкого краевед-
ческого музея советские активисты, уроженцы и бывшие жители
села Брыков Шумского района Тернопольской области

и Бойко Иосиф
Амвросьевич, 1896 года рождения, которые устанавливали Советскую
власть в довоенный период и после Великой Отечественной войны
в Шумском районе и в Тернопольской области.

При возможности, просим направить нам копии документов,
касающихся их деятельности.

За Старший следователь по ОВД следотделения УКГБ
УССР по Тернопольской области
майор

Стародуб.

Тернопільська РСР
РАЙОННИЙ КОМІТЕТ
районної сільської
народних депутатів
району Тернопільської області

19

СПИСОК

Тернопільська ССР
РАЙОННИЙ КОМІТЕТ
районного сільського
народних депутатів
району Тернопільської області

активистов советской власти зверски
убитых бандитами ОУН в 1943- 1946 г.г.
по Брыковскому сельскому Совету народных
депутатов.

дел. 978-11

№	І.	
від от	2.	Бойко Іосиф Амвросьевич 1896 г. рожд.
	3.	
	4.	
	5.	
	6.	
	7.	
	8.	

Председатель исполкома
Брыковского сельского
Совета народных депутатов: *Глубиш С.А.* /Глубиш С.А.

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!
 МЕЖДУНАРОДНАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ
 ПОМОЩИ БОРЦАМ РЕВОЛЮЦИИ
 (Секция СССР)

**ЧЛЕНСКИЙ
 БИЛЕТ № 14092196**

Фамилия Борченко

Имя и отчество Иван Иванович

Время вступления 16/11/1949

Какой организацией выдан билет

вступительный взнос

Председатель
 ЦК МОПР СССР
 (М. А. Богданов)

м. п.

Секретарь
 ячейки

М. А. Богданов

194.....г.

1-й КВАРТАЛ	Членский взнос	2-й КВАРТАЛ	Членский взнос
	Шефский гривенник		Шефский гривенник
3-й КВАРТАЛ	Членский взнос	4-й КВАРТАЛ	Членский взнос
	Шефский гривенник		Шефский гривенник

альную базу МОПР для оказания по-
 мощи борцам революции, томящимся в
 тюрьмах капитала".

(Из резолюции I Всемирного
 конгресса МОПР)

Мособлгорлит В-11-2206-25. Тир. 8000000

Э. Т. 893. Тип. «Искра революции».

Протокол допроса

29

1940 г. Март мес. 1 дня. Я, Сидоренко

Сидоренко (фамилия) Сергей (имя) Иванович (отчество) Киев (место рождения) Киев (место жительства) Сидоренко (фамилия) Сидоренко (имя) Иванович (отчество) (должн. намен. органа) его дела

спросил в качестве Сидоренко

1. Фамилия Сидоренко

2. Имя и отчество Иван Иванович

3. Дата рождения 1896 г.

4. Место рождения с. Брикот Мирноградского района Крайнего уезда

5. Место жительства с. Брикот

6. Место работы и занимаемая должность Инструктор в сельском хозяйстве
Земельно Мирноградского района.

7. Паспорт (кем и когда выдан) Виза выдана в Крайнем уезде
Украинской ССР

8. Национальность и гражданство (подданство) Украинец Украинской ССР

9. Социальное происхождение из Крайнего уезда
(род занятий родителей и их имущественное положение)

10. Социальное положение (род занятий и имущественное положение) Крайний

1. Состав семьи Жена Анна Ивановна дочь Алексея Ив. Подпора 13 л.
(близкие родственники, их имена, фамилии, адреса и род занятий)

Подпись: Иван

12. Образование (общее, специальное) *2 группы*

13. Партийность в (прошлом и настоящем) *беспартийный*

14. Каким репрессиям подвергался: судимость, арест и др. (когда, каким органом и за что) *Арестовывался за участие в Красной Армии*

15. Служба в армиях *с 1915 по 1918 служба в императорской армии рядовым с 1919 по 1920 служба рядовым в РККА.*

Подпись:

Иванов

Показания [redacted] (свидетеля)

Бейбітшілікке Арашбаева "1" марта 1940 г.
Свидетель Бейко И.А. Вушки предпринимает, в силу естественной
за долгу жизни покарать, по амане 89 чк уезд, в ебон
показывает следуюи следующие:

30

Вопрос: Вы знаете Барана Георгия Андриановича.

Ответ: Да. Барана Г.А. знаю как односельчанина

Вопрос: Расскажите, что Вам известно о связи Барана с
польской франкмасонией.

Ответ: Впервые мне пришлось увидеть Барана с жандармом
по фамилии Вильке, когда он с несколькими франкмасонами
всплывало среди народа. Баран был разговорчив
с людьми а жандарм молчал. Был такой еще фронт, кото-
ры инициатор в это время с польской. Во время одной из
революций, когда в Кемерово была Баран. Революция
была великая и не помню кто из нас сказал Барану,
кто вы вы знаете кто ты такой. Это это свидетель
жандарма ты сказал ему. Курсы указали, что человек
нельзя по нему воспринимать, а Баран мол человек бездель-
ничавшим. Еще был такой такой фронт, с нами
односельчанина Бардарики Микитой. Вспомнил он
с Бараном возле реки. Баран с ним обаянием и
перед Бардарики и сказал, ты знаешь кто я такой?
На это Бардарики ответил, что ты дурак. Через
несколько дней Бардарики был задержан жандармом

Подпись: //

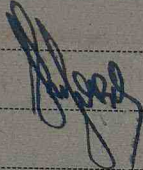
арешавен в полиция, вадни и тигот на Ливанумен,
Тан на тис не е аман Вандар.

Вандар: Тис вь мексисе арешавен еме и емеи показаниа

Вандар: Вадни в мексисе арешавен не емеи.

Вандар замечан е мач ево правенно мексисе
мексисе промениа в тис и промениа Вандар

Вандар еме энергетический элементно процессо
мексисе Вандар

Подпись:

НКВД УССР

ф. № 20 — УСО

Лист №

к делу №

АНКЕТА АРЕСТОВАННОГО

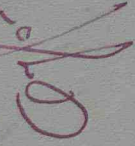
- Фамилия Боранов
- Имя и отчество Георгий Андрианович
- Дата рождения: число „24“ месяц Марта год 1913
- Место рождения ш. Дамбровица Луцкого воеводства
- Местожительство (адрес) с. Брыков Луг. Реновица Мухомой
власей Крештского уезда
- Профессия и специальность хлебопашество
- Место службы и должность или род занятий Занимался хлебопашеством
в своем хозяйстве, свойстве из
14 десятин земли. 2 лошадей
(указать без сокращений название предприятия или учреждения и характер производства)
- Паспорт Регистрационная военная карточка
(когда и каким органом выдан, номер и категория, где прописан)
- Социальное происхождение из крестьян - родителем имели
14 десятин земли
(род занятий, родителей и их имущественное положение)
- Социальное положение Крестьянин. Занимался сельским
хозяйством
(род занятий, имущественное положение арестованного)
- а) до революции
- б) после революции
- Образование (общее и специальное) 6 классов школы повсеместно

П О В Е С Т К А

к заседанию Особого Совещания при Народном Комиссариате Внутренних дел СССР. -

№ / П	Фамилия докладчика и должность.	№ дела	С какого времени и где содержится под стражей.	ПОСТАВОВЫ
I		228	<p>Фамилия, имя и отчество обвиняемого, год рождения, уроженец, социальное положение, гражданство, партийность, последнее место работы.</p> <p>БАРАНОВ Григорий Андреевич, 1913 г. рожд. уроженец м. Домбровица, Луцкого воеводства, кулак, с/п., вел свое хозяйство в хуторе Коновица, с. Брыков, Луцкого района, Тарнопольской области. Обвиняется в том, что ведя кулацкое хозяйство с наемной рабочей силой имел связь с польской полицией, с КОП-ом /, которых информировал о "неблагонадежных" лицах, о событиях в местечке, т.е. в преступлении предусмотренных ст. 54-13 УК УССР.</p> <p>В пред"явленном обвинении не сознался. Изобличается показаниями свидетелей:</p> <p>КО И.А., и очной ставкой со свидетелем [REDACTED] БОЙ-</p>	<p>Арестован 28/XI-1939 года, содержится в Крепостной тюрьме.</p>

НАЧАЛЬНИК УНКВД по ТАРНОПОЛЬСКОЙ ОБЛАСТИ
 Капитан Государственной Безопасности
 В А Д И С /

[REDACTED] БОЙ-

КО И.А., и очной ставкой со свидетелем

[REDACTED]

БОЙ-

45

УТВЕРЖДАЮ

З.и. Прокурор Тернопольской области
государственный советник юсти-
ции 3-го класса

В.С. Иванов

" 21 " апреля 1989 г.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

в отношении Баранова Г.А.
по материалам уголовного дела (арх. № 28768)Фамилия, имя, отчество Баранов Георгий АндриановичДата и год рождения 1913Место рождения г. Домбровица, ПольшаСведения о партийности (в том числе и № партийного билета) беспартийныйМесто работы и должность до ареста сельское хозяйствоМесто жительства до ареста с. Брыков Кременецкого р-наДанные о его родственниках сын - Баранов Георгий Георгиевич,1933 г.р., проживает в с. Брыков Шумского района;сын - Баранов Александр Георгиевич, 1935 г.р., проживает вс. Брыков Шумского районаДата ареста, предъявлявшееся обвинение, когда и каким несудебным
органом было вынесено решение по делу 12.II.1939 г. Баранов Г.А.был активным сотрудников карательных и разведывательных ор-ганов польского государства, своей деятельностью предавалинтересы трудящихся Западной Украины, т.е. совершал преступ-

ления, предусмотренные ст. 54-13 УК УССР.

25.II.1940 г. решением Особого Совещания НКВД

СССР Баранов Г.А. как социально опасный элемент

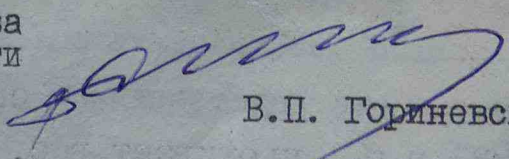
осужден на 8 лет ИТЛ, считая срок с 28.II.1939 г.

Баранов Георгий Андреевич

подпадает

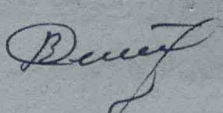
под действие ст. I Указа Президиума Верховного Совета СССР от 16 января 1989 года "О дополнительных мерах по восстановлению справедливости в отношении жертв репрессий, имевших место в период 30-40 годов".

Ст. помощник прокурора по надзору за следствием в органах госбезопасности советник юстиции

В.П. Гориневский

Начальник следотделения УКГБ УССР по Тернопольской области

подполковник

В.М. Стародуб

" 21 " апреля 1989 г.

Тернополь упр. стат. з. 864-1000

50

30.06 .89 г. 13/350

4608-П
ч/к 2281

СПРАВКА

25 ноября 1940 года Особым совещанием при НКВД СССР Баранов Георгий Андреевич, 1913 года рождения, был заключен в исправительно-трудовые лагеря сроком на восемь лет. (Арестован 12 ноября 1939 года, освобожден 3 сентября 1941 года.)

На основании ст. I Указа Президиума Верховного Совета СССР от 16 января 1989 года "О дополнительных мерах по восстановлению справедливости в отношении жертв репрессий, имевших место в период 30-40-х и начала 50-х годов" Баранов Г.А. 21 апреля 1989 года полностью реабилитирован.

И.И.
Прокурор области
государственный советник
юстиции 3-го класса

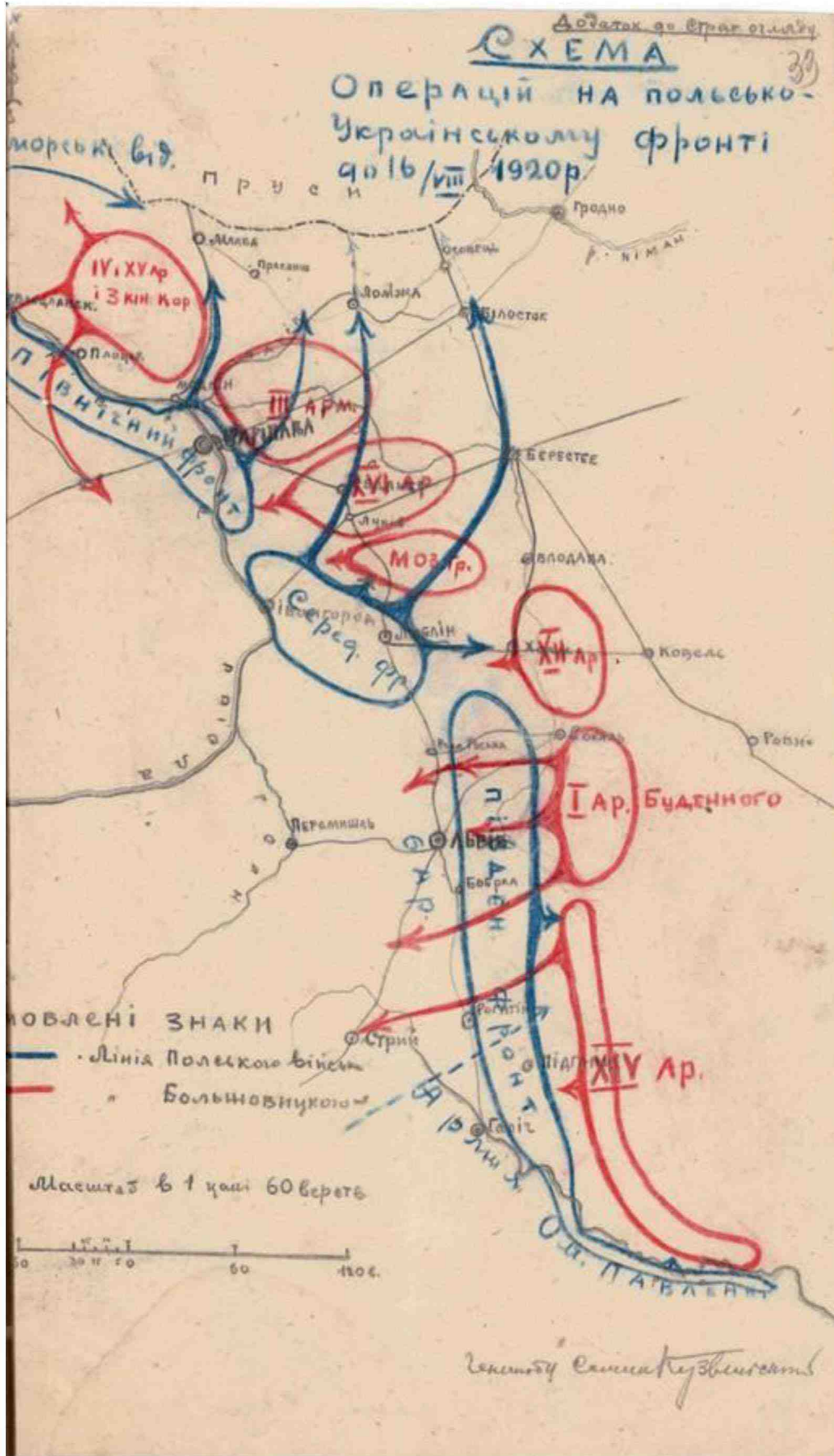

В.С. Иванов

Схема

операцій на польсько-українському фронті до 16 серпня 1920 р., підготовлена сотником Генерального штабу УНР [О.] Кузьминським. [2 вересня] 1920 р. (ЦДАВО УКРАЇНИ. Ф. 3205. ОП. 1. СПР. 12. АРК. 33)

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЛЕНИНСЬКА ПРАВДА

СЛОВА ДОТРИМАЛИ

ОРГАН ШУМСЬКОГО РАЙОННОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ ТА РАЙОННОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ЗАСНОВАНА 20 травня 1945 року

№ 135 (5377)

ВІТРОК, 10 ЛІСТОПАДА 1987 РОКУ

Ціна 3 коп.

ВІРНИСТЬ СПРАВІ ЛЕНІНА

ВІЙСЬКОВИЙ ПАРАД І ДЕМОНСТРАЦІЯ ТРУДЯЩИХ НА КРАСНІЙ ПЛОЩІ

День народження Крайньої Раді — наше найсвятіше і найбільше свято...

Горбачов М. С., Вороніков В. І., Громіко А. А., Зайков Л. М., Лигачов Г. К., Николов В. П., Рязанов М. І., Слонимов М. М., Солоненцев М. С., Чебриков В. М., Шварцман Е. А., Яковлев О. М., Демічев П. Н., Долгих В. І., Слещін Б. М., Талізнін М. В., Вірюкова О. П., Добринін А. Ф., Лук'янов А. І., Медведев В. А., Разумовський Г. П., Каптінов І. В.

Прозвучав Державний Гімн Радянського Союзу, програми салти артилерійського салюту.

На площі першими вступили виконавці військово-музичного училища. За ротою барабанщиків за традицією звичайно йдуть слухачі академії. Але нинішній парад особливий, у ньому було відображено слави віхи героїчної історії доблесті Червоної Армії.

з'єднав, як відзначилися в роки Великої Вітчизняної війни. Карбованим кроком пройшов зведений полк воїнів у формі солдатів-переможців Великої Вітчизняної.

План двох років п'ятирічки за темпами зростання обсягу виробництва і продуктивності праці. Понад 160 підприємств працюють в умовах гострої нехватки грошових коштів і самофінансування.

ВІЙСЬКОВИЙ ПАРАД І ДЕМОНСТРАЦІЯ ТРУДЯЩИХ У КИЄВІ

Київські кияни і гостей міста прийняли 7 листопада на центральній вулиці столиці Республіки.

Урочистий парад військ Київського гарнізону і підрозділів, які прибули для участі в цьому, за традицією відкривали барабанщики. За ними пройшли слухачі військової Академії військової протиповітряної оборони імені Маршала Радянського Союзу О. М. Васильєвського.

Святковий огляд військ показав, що воїни на длі витримують наказ партії — підтримувати на належному рівні обороноздатність країни, могутність її збройних сил.

Урочисто мелодія фанфар сповіщає про початок святкової демонстрації і трудящих.

На площу вступують прапороносці. Вони несуть прапор столиці Радянської України, поруч — прапори передових підприємств міста-героя на Дніпрі й сільсько-промислової області.

Про славу біографію країни нагадують юнаки в червоноармійських шинелях, дівчата в конячках і червоних косичках. За ними — будівельники перших п'ятироків у спецнаві, солдати грізних сорокових...

ПРИСВЯЧЕНО ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ

Успішно завершили ства успішно завершили завдання десяти місяців по виробництву і реалізації продукції. Додатково її реалізовано більше як 231 тисячу карбованців, причому переважно за рахунок підвищення продуктивності праці.

Мітинг присвячений 70-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, оголошується Гімн Окремості виконує Гімн СРСР і УРСР.

до присутніх з вільним словом звертається перший секретар райкому Компартії України П. Д. Пономіров.

На знімку: в святкових колонах йдуть працівники райагропрому.

хрургічним відділенням центральної районної лікарні А. М. Горбонісе, секретар комсомольської організації викладачів біології Почаївського СПТУ В. С. Ніколаїчук, полковник 3-го класу Шумського середньої школи імені Васи Шинківського Віталій Федусь.

всіх членів нашого колективу. Особливо старанно трудяться на ювілейній вахті робітники Софія Степанівна Прокопчук, Раїса Кирилівна Кобзарук, Галина Миколаївна Степанчук, котегар Дмитро Іванович Шевчук, слюсар Володимир Корнійович Кирячук та інші.

Редактор І. ЯЩУК

Ратними трудові ми райагропрому.

На знімку: в святкових колонах йдуть працівники райагропрому.

всіх членів нашого колективу. Особливо старанно трудяться на ювілейній вахті робітники Софія Степанівна Прокопчук, Раїса Кирилівна Кобзарук, Галина Миколаївна Степанчук, котегар Дмитро Іванович Шевчук, слюсар Володимир Корнійович Кирячук та інші.

17 року листопада 1987 року

РАВА
ОКІЙ

НАВІКИ В ПАМ'ЯТІ НАРОДНИЙ

Свято бережуть шухляди пам'яті про подвиги борців за Ідею Великої Жовтневої революції тих, хто цінною кров'ю утверджував в Україні владу в Народній Раді, у волю народу, шану і поваги до героїв в пам'ятниках, обелісках, споруджених на їх честь.

Напередодні сімдесятиріччя Великої Жовтневої революції в селах району відкрито пам'ятні знаки, які увічнюють імена загиблих земляків.

Урочищем і хвилюючою подією в житті брянчан стало відкриття у селі погруддя їх мужньому земляку — Йосипу Амвросійовичу Бойку. Своє життя він присвятив боротьбі за владу Рад. Після Великої Жовтневої революції, як член Шумського волосного революційного комітету, установлював її в районі Брикво. Був також членом Міжрайонної організації захисту революції. Боротьбу за справу Леніна продовжував на фронті громадянської війни червоним кавалеристом армії дванадцяти дивізій. Віру в перемогу нового життя змінив пролитом кров'ю панської Польщі.

П. А. Бойко радо вітав виконання вересень 1939 року. А 25 жовтня того ж року він, як депутат Українських Народних Зборів, делегований туди одіосельчанами, вивдав свій голос за єдину Українську Радянську Соціалістичну Республіку.

Перші роки Радянської влади на Шумщині для Йосипа Амвросійовича сповнені нелегкої, але плідної роботи. Де б не працював він — членом сільськогосподарського райвиконкому, інструктором райвиконкому, землеміром, — всюди видавав себе до кінця, не шкодуючи зусиль, енергії.

Не могли простити вороги Радянської влади Бойку його запевненості, наполегливості у будівництві нового життя. Вичували слухачі його. Допомогли їм тут фашисти, які прийшли на радянську землю з війною, розрухою, знущаннями над людьми.

У 1943 році окупаці вбили П. А. Бойку та багатьох активістів села. Таким було життя вірного сина радянського народу. На мітинг, присвячений відкриттю погруддя П. А. Бойку, зібралась громадськість села, члени виконкому Бриквської сільської Ради, правління колгоспу «Вільне життя», комсомольці і молодь, учні місцевої восьмирічки, рідні і близькі П. А. Бойку. Виступили на мітингу голова виконкому Бриквської сільської Ради народних депутатів Г. А. Коваль, заступник голови райвиконкому Я. С. Пастерук, секретар парткому колгоспу «Вільне життя» Л. О. Рафалюк, ветеран партії І. П. Барчичин, секретар комсомольської організації І. А. Мельничук.

Кляту на вірність пам'яті героям боротьби за Радянську владу від імені школярів приніс учень Бриквської восьмирічної школи Василь Бондарчук.

З пам'ятного знака спадає біле покриття. Перед присутніми постає погруддя П. А. Бойку. До постаменту з'являються люди. Не в якому-то знів'яніша пам'яті про мужніх борців за нинішній щасливий день і це прекрасніше майбутнє.

Т. ЛЕВЧУК.

На знімку: бюст П. А. Бойку. Фото В. Цимбалюка.

НА КОНТРОЛІ — ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПРИКЛАД ПОКАЗУЄ БРИГАДИР

На екрані созамагання у ремонтно-транспортному підприємстві райагропрому з'явилась «Блакитка». Колектив бригади № 2 лінійно-монтажної дільниці успішно справився із взятими на честь 70-річчя Великої Жовтня соціалістичними зобов'язаннями. Монтажних робіт виконано на 74 тисячі карбованців.

Цей показник уже значно вищий, — зауважив голова профспілкового комітету ремонтно-транспортного підприємства Б. Г. Козак, — адже працювала бригада про здійснення взятих на повелі зобов'язань ще 16 жовтня.

Відтоді почалась ударна праця. Члени бригади за цей час уже виконали монтажних робіт більше, ніж на 3 тисячі карбованців, здійснено на сьогоднішній день план двох років дванадцяті п'ятиріччя на 104,3 процента. І цього разу електромонтажники свого слова дотримали.

Ударною працею протягом дев'яти років колектив бригади підтверджує звання «Бригада комуністичної праці». Очолює її депутат районної Ради народних депутатів Борис Григорович Пасуку. Він не тільки висококваліфікований спеціаліст, Борис Григорович має хороші організаторські здібності. На мою думку, це врівноважений, розсудливий керівник, а з таким, безперечно, працювати легко. Розуміє кожного члена бригади, знає усі проблемні ситуації у діяльності електромонтажників. І старається в душі вмогти часу вирішувати їх.

Кожного ранку окремі електромонтажники виїжджають у господарства району для обслуговування фермської техніки і застаети бригаду, як кажуть, у повному складі. Можна дуже рідко, не був

ремонтів кривниць зменшався відвіди. Правда, часто ще на заводі хороший організації праці нестача запасних частин, які надходять не через облгагропромзаст, а приходяться за ними в безпосередню відвіди в безпосередню відвіди в Харків, у Молдавію, Сталініград, останнім часом навіть дефіцитного водотрива Ізостричка, без якої часто обійтись неможливо.

Проте успіх у нашій роботі забезпечує те, — сказав Борис Григорович Пасуку, — що в бригаді склався стабільний висококваліфікований колектив. Кожний член бригади в будь-який час може замінити товариша.

Електротрансформатори і комунікаційні пристрої працює Дмитро Дорофійович Романюк, хороши слова можна сказати і на адресу Володимира Яковича Безуха. І, безперечно, приклад у праці показує партійний організатор бригади Ярослав Іванович Пузиков. До речі, він навчається в Борівському технікумі механізації та електрифікації сільськогосподарства, де оволодів професією техника-електромеханіка.

У бригаді електромонтажників всі відповідають за роботу кожного, бо працюють по одному наряді. Розподіляють заробітну плату у відповідності з коефіцієнтом трудової участі. А тому кожен намагається бути старшим не тільки в роботі, а й активним у громадському житті. І в цьому приклад показує бригадир Борис Григорович Пасуку, активний учасник художньої самодіяльності.

В. ПАВЛЮК, кореспондент газети «Ленінська правда».

ТВАРИННИКИ ІДУТЬ ПОПЕРЕДУ

70-річчя Великої Жовтневої революції люди зустріли новими здобутками праці. Ювілейна ударна хвта назвала правопланів, переможців соціалістичного змагання.

На нашому підприємстві першими про виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь сімдесятиріччя Крайньої Рад, рапортували тваринники цеху по відгодівлі великої рогатої худоби. Вони виконали план двох років п'ятиріччя по продажу державі м'яса. За 10 місяців колектив тваринників реалізував 11514 центнерів м'яса при плановому плані 10200 центнерів. За цей період в відгодівлі знято і відправлено на заготівельні пункти 2780 голів молодого скоту ВРХ. Більшість тварин високої вищесередньої вгодливості, вагою від 400 до 420 кілограмів.

Відрядних результатів у соціалістичному змаганні тваринники одержали за рахунок належної організації належного догляду за тваринами, повноцінної годівлі. Це дозволило домогтись середньодобових приростів тварин по 721 при запланованих 700 грамах. Ще вищих показників досягла телятниця В. К. Кравчук. У групі тварин, яку вона доглядає, щодобовий приріст складає 815 грамів.

У відповідальний період вступив зараз відгодівельний цех — почалась зимовий період. Є всі підстави для того, щоб сказати, що вона буде теплою і ситною. Підсобне господарство підготовлене до роботи в осінньо-зимовий період. Створено добру кормову базу. Заготовлено достаток грубих кормів, коренеплодів, якісного сі-

нарку з багаторічних трав, сіллюю з кукурудзи та бурякової тички. Головним складником раціону годівлі є гранули, які виготовляються на підприємстві. Це вони найбільше стимулюють вагові прирости тварин.

Багато старань для того, щоб в стаєльний період відгодівельний цех працював чітко, докладають механізатор В. І. Данилюк, шофер В. В. Галюк, які своєчасно доставляють до тваринників приміщення корми.

Добра підготовка до роботи в зимових умовах є запорукою для успішного виконання планів третього року п'ятиріччя по продажу державі м'яса.

В. ВОЩЕНКО, старший економіст міжгосподарського підприємства по виробництву комбикормів.

Високими показниками у праці зустріч славний ювілей нашої країни, 70-річчя Великої Жовтня, водій ремонтно-транспортного підприємства райагропрому Іван Якович Радчук.

НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС І ВИРОБНИЦТВО ЕЛЕКТРОНІКА НА ФЕРМІ

ЕЛЕКТРОНІКА на сільській владі вторглася у сфері життя, внаслідок запропонованих послуг її тваринникам. Йдеться про запропоновану систему контролю і зоотехнічного контролю — СЕЛЕКС, розроблену науковцями Інституту тваринництва і ветеринарії Латвії. Це дає БОМ конспективну зоотехніку, ветеринарну зоотехніку, вете-

ривану в машинну таблицю, інформацію, щоб по ній налагодити оптимальну селекційно-племянну справу, виробувати з череди малопродуктивних корів, малочислі питання вчасно вирішити питання запуском і штучним осіменінням тварин. Більше того, мудра СЕЛЕКС, аналізуючи закладені в машинну дані, видає ветлікарські заходи, які слід виконувати.

БЕЗПЕЧНО зацікавилася господарники Закарпаття. Зараз ця сучасна ефективна система контролю проходить, так би мовити, апробацію на плеєнних фермах колгоспу імені Леніна, «XXII партз'їзду» на Мукачівщині, в держплемзаводі «Закарпатський» на Берегівщині, в обласній і зональній Південно-Закарпатській сільськогосподарських дослідних станціях.

Ось чому СЕЛЕКСОМ (АДР).

Всім роком трудиться він тут. Зарекомендував себе з хорошою стороною. В колективі його поважають. До роботи Іван Якович ставиться добросовісно. А працює він на автомобілі ГАЗ-53А. Зараз обслуговує базу центровою райагропрому. Фото В. Цимбалюка.

О. ПРОЦЬКИЙ, Інспектор дільничної внутрішньої безпеки.

10 листопада 1987 року

«ЛЕНІНСЬКА ПРА

НАВІКИ В ПАМ'ЯТІ НАРОДНІЙ

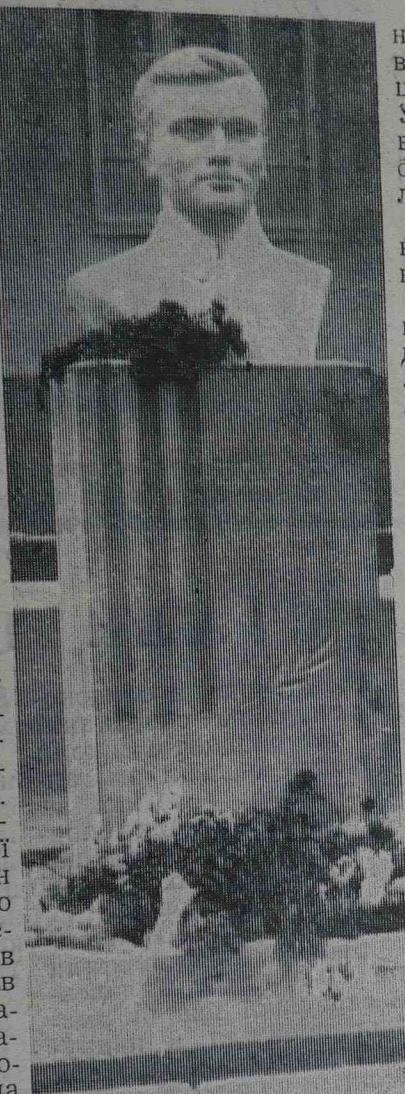
Свято бережуть шумчанки пам'ять про полум'яних борців за ідеали Великої Жовтневої соціалістичної революції, про тих, хто ціною власного життя завойовував і утверджував Радянську владу в нашому краї. Свідченням любові, шани і поваги до героїв є пам'ятники,obelіски, споруджені на їх честь.

Напередодні сімдесятиріччя Великого Жовтня в селах району відкрито пам'ятні знаки, які увіковічили імена славних земляків.

Урочистою і хвилюючою подією в житті бриківчан стало відкриття у селі погруддя їх мужньому земляку — Йосипу Амвросійовичу Бойку. Своє життя він присвятив боротьбі за владу Рад. Після Великої Жовтневої соціалістичної революції, як член Шумського волосного революційного комітету, встановлював її в рідному Брикові. Був також членом Міжнародної організації захисту революції. Боротьбу за справу Леніна продовжував на фронтах громадянської війни червоним кавалеристом сьомої дивізії дванадцятої армії. Віру в перемогу нового життя зберіг протягом важких років панської Польщі.

Й. А. Бойко радо вітав вікопомний вересень 1939 року. А 25 жовтня того ж року він, як депутат Українських Народних Зборів, делегований туди односельчанами, віддав свій голос за єдину Українську Радянську Соціалістичну Республіку.

Перші роки Радянської влади на Шумщині для Йосипа Амвросі

сійовича сповнені нелегкої, але плідотворної роботи. Де б не працював він — членом сільвиконкому, інструктором райвиконкому, землеміром, — всюди віддавав себе до кінця, не шкодуючи зусиль, енергії.

Не могли простити вороги Радянської влади Бойку його заповзятості, наполегливості у будівництві нового життя. Вичікували слухного моменту, щоб помститися, знищити його. Допомогли їм тут фашисти, які прийшли

на радянську землю з війною, розрухою, знущанням над людьми. У 1943 році оунівці вбили Й. А. Бойка та багатьох активістів села.

Таким було життя вірного сина радянського народу.

На мітинг, присвячений відкриттю погруддя Й. А. Бойку, зібрались громадськість села, члени виконкому Бриківської сільської Ради, правління колгоспу «Вільне життя», комсомольці і молодь, учні місцевої восьмирічки, рідні і близькі Й. А. Бойка. Виступили на мітингу голова виконкому Бриківської сільської Ради народних депутатів Г. А. Коваль, заступник голови райвиконкому Я. С. Пастерук, секретар парткому колгоспу «Вільне життя» Л. О. Рафалюк, ветеран партії І. П. Барчишин, секретар комсомольської організації І. А. Мельник.

Клятву на вірність пам'яті героям боротьби за Радянську владу від імені школярів приніс учень Бриківської восьмирічної школи Василь Бондарчук.

З пам'ятного знака спадає біле покривало. Перед присутніми постає погруддя Й. А. Бойка. До постаменту лягають живі квіти. Не в'януть вони ніколи, як не зів'яне наша пам'ять про мужніх борців за нинішній щасливий день і ще прекрасніше майбутнє.

Т. ЛЕВЧУК.

На знімку: бюст Й. А. Бойку.
Фото В. Цимбалюка.

На е
підпріе
Коле
ниці ус
чя Вел
ми. Мо
бованці

значно
жив го
го комі
спортн
Б. Г.
портув
здійсн
лею
жовтн

Від
на ва
за цей
монта
ніж н
ців, з
дні п
надця
104,3
разу
свого

Уд
гом
тив
звані
тичні
депу
наро
Григ
не
кова
Григ
орга
На
важ
рівн
речі
Роз
бри
лем
сті
ста
час

І
еле
їж
рай
ня
зас
жу
мо

...шники іДУТЬ ПОПЕРЕДУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЛЕНІНСЬКА ПРАВДА

ОРГАН ШУМСЬКОГО РАЙОННОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ ТА РАЙОННОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ЗАСНОВАНА 11 Листопада 1945 РОКУ № 119 (5361) СУБОТА, 3 ЖОВТНЯ 1987 РОКУ Ціна 3 коп.

ЮВІЛЕЮ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ—ГІДНУ ЗУСТРІЧ!

ПЛАН ВИКОНАНО

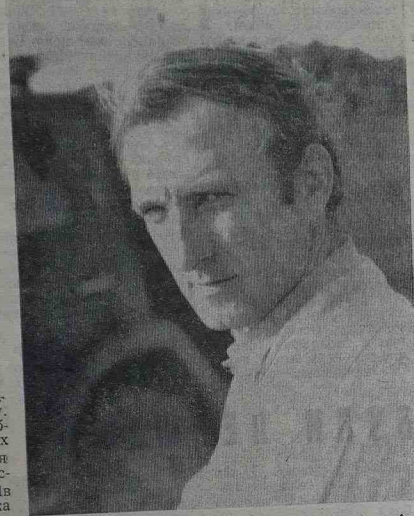
ШИРОКО РОЗГОРНУЛОСЯ СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ НА ЧЕСТЬ 70-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ СЕРЕД ТРУДІВНИКІВ РАЙОНУ.

ЗАРАЗ ІДЕ ЗАГОТОВЛІА І ПРОДАЖ КАРТЮЛКИ ВІД НАСЕЛЕННЯ.

ПЕРШИМИ ВИКОНАЛИ ПЛАНИ ПРОДАЖУ ЦІєї КУЛЬТУРИ ВКОВЕЦЬКА, ПІДГАСЦЬКА, БОЛОЖІВСЬКА І САДНІВСЬКА СІЛЬСЬКІ РАДИ. ВОНИ ВИКОНАЛИ ПЛАН ВІДПОВІДНО НА 124, 116, 105 І 100 ПРОЦЕНТІВ.

ТРУДОВИЙ ДОРОБОК

На честь сімдесятиріччя Великого Жовтня нещодавно в районі розпочалися заходи з нагоди ювілею. Ділячи зобов'язання. Далі до 7 листопада нинішнього року виконати план двох років п'ятиріччя. Першими дотримали цього слова приміські комплексні приміські пункти с/п Великі Олександрівка та Обич — Антонівка Дмитрія Панькевича Івана Никанорівна Шлеса. В травні рапортували вони про завершення плану двох років.

Одинадцять років трудиться шофером Мирослав Артемович Мазуч. В ремонтно-транспортному підприємстві працює його за працюючий. Різні сільськогосподарські вантажі доводиться перевозити йому. Заради пращоє на КамАЗі із приченом на пересезоні цукрової сировини із колгоспів району на Кременецький завод. В основному транспорті цукрові буряки із колгоспу імені Леніна, радгоспу «Зоря комунізму». Щодня він робить по 2-3 рейси. На знімку: М. А. Майчук. Фото В. Цимбалюка.

Н. ШИШКО,
директор комбінату побутового обслуговування.

САТИРИЧНИМ ПЕРОМ

І такі випадки, на жаль, трапляються. Але працівники сировинної лабораторії ці «контролери мимоволі» уже добряче набили оскомину. І такі випадки, на жаль, трапляються. Але працівники сировинної лабораторії ці «контролери мимоволі» уже добряче набили оскомину.

МІСЦЕ ЗУСТРІЧІ ЗМІНИТИ НЕ МОЖНА

— А що нам залишається робити? — запитує головний економіст колгоспу «Світанок» В. П. Захарчук. — Уже на власному досвіді пересвідчивсь у тому, що процент фізичної забрудненості цукрових буряків значно нижчий, тоді, коли в лабораторії буває представник господарства.

І так міркує не лише він один. Бо мають на це підстави послаті колгоспівці. Скажімо, минулого четверга спеціалісту Шумського райагропрому В. Є. Дмитруку нездорово довелось уточнювати вагу неочищених і очислених коренів під час проб, які здійснювалися автоматично по лінійно для взяття проб (РЮПРО). Так, при взятті проб з автомашини, яка надійшла з колгоспу імені Круської нашого району, вага очислених коренів виявилась майже на 10 кілограмів вищою від тієї, що спершу зафіксувала лаборант.

Сьогодні в номері:

- НА ЮВІЛЕЙНИЙ ВАХТІ (1 стор.).
- ПРО ПОРЯДКИ НА КРЕМЕНЕЦЬКОМУ ЗАВОДІ (1 стор.).
- СЕЛО БРИКІВ ПІД ЗОРЕЮ РАДІНСЬКОЇ ВЛАДИ (2 стор.).
- СВЯТО ПЕДАГОГІВ (3 стор.).
- 50 РОКІВ ЦИВІЛЬНИЙ ОБОРОНИ (4 стор.).

«ЛЕНІНСЬКІ ПРАВДИ» ВІДПОВІДАЮТЬ

«ОВОЧІ Й ФРУКТИ ТА ІНШІ ПРОДУКТИ»

Голова правління районного споживчого товариства З. І. МАКСИМИК

Критичний матеріал про уловованого матеріала районспоживчого товариства А. П. Глиничюка, який публікувався в районній газеті 10 вересня цього року, обговорювався на розширеному засіданні правління райспоживтовариства. Критику визнано справедливою і своєчасною. За слабий контроль за роботою магазинів райцентру, внаслідок чого мають місце порушення правил торгівлі окремими продавцями і що викликає справедливі нарікання у покупців, завідуючий торговельним розділом торговельним підприємством Л. А. Стасюк зауважено. Директора об'єднання підприємств по торгівлі продовольчими товарами М. В. Гбоду зобов'язано значно полішити торгівлю овочами в широкому асортименті у спеціалізованих магазинах, більше практикувати торгівлю овочами на вулицях селища.

Для забезпечення трудівників овочами в нинішньому році завезено і реалізовано 160 тонн помідорів, 10 тонн цибулі, 58 — огірків, 78 — капусти і 60 тонн кавуни. Для торгівлі овочами в міжсезонний період 1987—1988 року буде заготовлено 250 тонн картоплі, 50 тонн свіжої капуста, 90 тонн цибулі, моркви — 50, столових буряків — 55 тонн.

Використовуються всі можливості для задоволення потреб покупців у фуражному зерні. Протягом дев'яти місяців у господарствах району закуплено і реалізовано населенню 40 тонн, у тому числі через магазин «Сільськогосподарські продукти» — 5,2 тони. Протягом вересня зерно постійно було в продажу. Продаж його ведеться і зараз.

Статтю «Овочі й фрукти та інші продукти» обговорено також на зборах колективу працівників об'єднання підприємств продовольчих товариств. Зобов'язано всіх продавців продовольчих магазинів одягнути підв'язки і культуру обслуговування покупців, не допускати нарікань і скарж з боку покупців, повніше задовольняти потреби трудівників села на товари народного споживання.

винно проводиться за закритими дверима?

— Та ми б і не їздили сюди, — говорить головний економіст колгоспу «Перемога» нашого району І. В. Савчук. — Але для цього ми повинні бути вивезені, що працівники сировинної лабораторії не хитрують. Та поки що ми не завдачі віримо їм.

Як поводили недобрі між представниками господарств і працівниками сировинної лабораторії? Вихід на нашу думку один. Він прозвучав з вуст І. В. Савчука:

— Варто б, щоб лабораторія була підпорядкована, скажімо, обласному центру стандартизації і метрології, а не безпосередньо цукровому заводу.

Що ж, слухна думка, та поки що вона залишається рожевою мрією. Представникам господарств, які надчедр залицяють лабораторію, доводиться на прощання говорити:

— До зустрічі в лабораторії.

Вони завтра з'їдуться сюди. А вже в пору бурякових яннів місце зустрічі змінити не можна. А жаль.

І. ФАРИНА,
член Спідки журналістів РСРР.

Вітня 1987 року

ТУБОМУ АНІ

- Прожектор перебудови.
- Знакомтесь з кінофільмом «Сьогодні у світі».
- Музична інформаційна програма для молоді.
- Друга програма ЦТ.
- Гімнастика.
- 9.40 Док. фільм.
- 10.00 Історія. 4 кл.
- Науково-популярний фільм.
- Учням СПТУ. Суспільствознавство.
- 11.40 О. Пушкін. «Пісня про вщого Олега».
- 5 кл.
- Наш сад.
- Фільм «Прости мене, Альошо».
- Зустріч з О. Грінком.
- Новини.
- Сторінки історії. «Не підлягає забуттю». Про Тегеранську конференцію керівників трьох союзних держав у 1943 р.
- Новини.
- Концерт Поліського ансамблю пісні і танцю «Льонюк».
- 5 кл.
- Клуб мандрівників.
- 5 кл.
- Вечірня казка.
- 0 кл.
- Теніс. Кубок Девіса.
- Збірна СРСР — збірна Швейцарії.
- 0 кл.
- Програма «Час».
- 0 кл.
- Прожектор перебудови.
- 0 кл.
- Запрошує телеатр Ж. Сіменон. «Мерге і стара дама».
- Програма УТ
- 0 кл.
- Новини.
- Виробнича гімнастика.
- 25 кл.
- Док. фільм.
- 35 кл.
- Шкільний екран. 7 кл.
- Музика.
- 05 кл.
- Фільм «Наказано взяти життя».
- 30 кл.
- Новини.
- 45 кл.
- До 70-річчя Великого Жовтня. У братній Естонії.
- 30 кл.
- Молодіжна студія «Гарт».
- 00 кл.
- До Дня учителя.
- 40 кл.
- Срібний дзвіночок.
- 00 кл.
- Док. фільм.
- 15 кл.
- Муз. фільм.
- 45 кл.
- Муз. фільм.
- 15 кл.
- «Перезаїсть — норма життя».
- 30 кл.
- Фільм-концерт.
- 30 кл.
- Актуальна камера.
- 35 кл.
- Художньо-публіцистична передача «Ситуація». Приватна розмова з директором універмагу. (Повтор. від 2 серія).
- 04 кл.
- На добраніч діти!
- 1.00 Програма ДАІ. Телефіна. Погода на афіна.
- 1.40 Телевізійна школа молоді.
- 1.50 Телевізійна школа молоді. Сподарювання. У передачі беруть участь завідувачі відділами ЦК Компарції України Л. М. Кравчук, А. П. Савченко, заступник директора ДН УРСР М. С. Герасимчук.
- 22.50 Актуальна камера.
- 23.25 Відпочивай на запитання глядачів «Суботні зустрічі».

Заступник редактора Ф. МАКСИМЧУК

Української середньої школи міста вичено Орішак Марії Ірті матері чоловіка.

Тернопільського обласного видавництва, підграфія і редакція, вул. Леніна, 36.

аркуш. Газета Дружбу» № 8162

ЖОВТЕНЬ У ДОЛЯХ ЛЮДСЬКИХ

ПОВПРЕДИ РЕВОЛЮЦІЇ

У ДНІ, що передують сімдесятиріччю Великої Жовтневої соціалістичної революції, ми знову і знову перегортаємо сторінки історії нашої держави, повертаємося до буремних років боротьби за владу Рад, з вдячністю згадуємо імена полум'яних борців-революціонерів.

Гордіться бриківчани революційним минулим рідного села. Гордіться земляками, які стали справжніми повпредами революції.

Першим, хто приніс у село правду про революцію в Росії, слово В. І. Леніна, був командир Червоної гвардії Антон Смоляр. Від нього дізналися, що влада віднині переходить до рук робітничих, солдатських і селянських депутатів. В боротьбі за встановлення радянської влади у Бриківі його одиномцем, соратником, помічником став Семен Заліський. Він шойно повернувся з Імператричної війни. Був свідком сол-

датеького братання на фронтах, учасником революційної боротьби.

Дочекалися бриківчани звільнення від німецьких окупантів у 1918 році. Принесли у привільський край свободу таращанці Боженка. В селі проголошено Радянську владу. Членами революційного військового комітету стають Смоляр та Заліський. Перший очолює комісію по розподілу поміщицьких земель, другий став секретарем комітету. Вони організували поділ землі між бідняками. Нелегко довелося сільським активістам, коли зайняли село білополяки. Почалися арешти. Заарештували Смоляра і Заліського. Та їм вдалося обманути польську владу і військовополіцейський суд звільнив їх з-під варті.

Весна 1920 року. В Шумське, навколишні села вступили війська Червоної Армії і вигнали білополяків. Завернуло до життя знову. У Шумському відновив роботу волостний революційний комітет. Членами його обирають бриківчан Семена Заліського і Йосипа Бойку. У ревкомітві кожен день заповнений справами. Во-

ни організують постачання продуктів Червоної Армії.

Та ворог наступає. Перед його переважними силами червоні війська змушені відійти. Волостний ревком звертається до громадян із закликом вступати до лав Червоної Армії. Немало наших земляків відгукнулося на цей заклик, приєдналися до котовців, які проходили через села, а потім громади ворога на фронтах громадянської війни. В складі 25 Чапаєвської дивізії вояками Антон Смоляр, Семен Заліський, Петро Мельник, Ілля Задерей. Кавалеристами сьомої дивізії дванадцятій армії стали Дмитро Столяр, Йосип Бойко. І ще більше двох десятків бриківчан боролися з ворогами революції. В бій їх водила молодість, віра у праве діло, у перемогу.

З хвилюванням їду на зустріч з своїми земляками в районний історико-краєзнавчий музей. Із фотографій одного із студентів діляться мужні обличчя борців за Радянську владу. Ось бачу ще зовсім молодими ревкомівцями — А. А. Смоляра, С. М. Заліського, Й. А.

Бойку. Вчитуюсь в рядки документів, що підтверджують їх революційну діяльність. А ось на фотоальбумі, хто пішов на громадянські, хто пішов на громадянську війну, — К. І. Богомол, П. Ф. Січкач, Я. Т. Роїк, Я. Ю. Бойко, М. М. Баранов, І. П. Юрчук.

Протягом всього життя повпреді революції залишалися вірними справі Леніна, народу. На все життя зберегли бойову дружбу побратими А. А. Смоляр та С. М. Заліський. У рідному селі зустрілися вже після Великої Вітчизняної війни. Кожен дбав про його розквіт. Більше двадцяти років працював головним бухгалтером колгоспу «Вільне життя» Антон Антонович Смоляр. Семен Максимович Заліський все життя працював вчителем, засідав поле людських душ розумним, добрим і вічним.

А нам, сьогодинішнім бриківчанам, належить продовжувати справу повпредів революції, випускати в історію Батьківщини нові сторінки трудової звитяги.

І. ЩУР,
вчитель Бриківської восьмирічної школи.

Активним борцем за встановлення Радянської влади у Бриківі був Михайло Трохимович Роїк. Йому було довірено очолювати виконком Бриківської сільської Ради у 1940—1941 роках. Загинув М. Т. Роїк від рук українських буржуазних націоналістів.

Фото з архіву.

ВОНИ БУЛИ ПЕРШИМИ

На схилі свого віку, оглядаючись на прожиті роки, з впевненістю можу сказати, що доля моя склалася щасливо. І важко сьогодні уявити, якою б вона була, коли б не Великий Жовтень, не Радянська влада, за якої ми одержали право на щасливе життя.

На моїх очах виростала наша радянська дійсність, ставав на ноги, міцнів рідний колгосп. Це справа рук і розуму всіх радянських людей, моїх одосельчан. Не погрішу, коли скажу, що і сам до цього доклав немало сил і праці.

Живу я в самому центрі Бриківки. Перед моєю оселею — клуб, бібліотека, магазин, контора колгоспу. Шпоранку бачу як поспішають до новообудованої школи діти, а найменших бриківчан мамки ведуть у дитячий садок, який нічим не посту-

пається міському. Звідси в усі кінці села розбігаються вулиці. По обидва боки асфальтові — доглянуті, охайні садиби одягнуті нові. То вже не маленькі, скромні хатини з хлібцями, а справжні каменіці з надвірними будівлями. Замітно живуть люди. Кого вже сьогодні здивує телевизор, холодильник, мотоцикл, велосипед? У багатьох власні автомобілі. Кому потрібно до райцентру — то кілька разів курсує до села автобус.

А це стоїть моя хата біля найсвітлішого місця в селі — пам'ятника одосельчанам, які не повернулися з фронтів Великої Вітчизняної війни, загинули від рук бандерівців. А серед них немало друзів, товаришів, з якими разом вступали в колгосп, які не пошподо-

вали для його розквіту свого життя. Яноби їм довелося встати — не впізнали б вони теперішнього Бриківки, радли б його крає, роботязим людям.

Пригадую 1940 рік. Другий рік Радянської влади після панської Польщі. У Бриківі організовується колгосп. До колгоспного панського фільварку бідняки, незаможники зносять плуги, борони. Обрали головою колгоспу Дмитра Оксентовича Столяра. Від нашого імені він разом з Йосипом Амвросійовичем Бойком проголосували на Народних зборах у Львові за возз'єднання української землі. Ім довірили люди великі колективні господарства. Сім'ями вступили селяни в колгосп. Гуртом почали обробляти землю. І хоч мізерні були врожаї, ми раділи їм, бо

вироснені ж на своєму, колгоспному полі.

Недовго була наша спільна праця. Фашисти вторглися на нашу землю. Більш як 160 бриківчан пішли на війну боронити її. Не всі прийшли додому. Залишилось на полі бою 53. А ті, хто повернувся, брався за колективне господарство.

В 1947 році колгосп організувався знову. Нелегким було його друге народження. Не щадили бандерівці того, хто боровся за нове життя. Від їх рук загинули чудові люди, активісти Михайло Трохимович Роїк, ще довірений голова сільської Ради, його син Григорій, один із перших комсомольців села. За те, що почав орати колгоспну землю трактором, збили вороги першого тракториста Миколу Федорчука. Загинули від їх рук фундатори Радянської влади у Бриківі — брати Йосип Амвросійович та Василь Амвросійович Бойки.

Та нове життя перемогло. Пам'ять про тих, хто загинув за нього, ми свято бережемо.

Розвивався наш колгосп. Нові сили влилися в нього у 1950 році, коли приєдналася оникошевецька артіля. Будувалися тракторна бригада, тваринницька ферма, вромайнішою цвк ферми, вромайнішою цвк ставаля колгоспна земля. Де було важче, труділися колгоспники фронтовики, нові люди. Багато років життя віддали господарству І. І. Богомол, В. К. Томашук, П. А. Дмитришин, М. Х. Карпенко, А. Н. Золотун, С. В. Німець, Ф. К. Золотун, І. А. Задерей, В. М. Бондар та багато інших наших славних трудівників.

Впевнено ідуть по життю діти і внуки колишніх бідняків. У них світле сьогодення, а попереду ще прекрасніше майбутнє.

С. ЗОЛОТУН,
учасник Великої Вітчизняної війни, ветеран праці.

Тридцять років тому прийшла працювати дояркою на бриківську тваринницьку ферму Ніна Микитівна Радчук. І хоч пора трудивши на заслуженій відпочинку, та не збирається вона залишати робоче місце. Іде в числі працевлаштованих соціалістичного змагання серед тваринників колгоспу.
На знімку: Н. М. Радчук.
Фото В. Цимбалюка.

НАШІ ПЕРСПЕКТИВИ

Зараз серед колгоспників панує трудовий порив, виснажений прагненням успішно виконати рішення XXVII з'їзду КПРС, співробітні із завданнями двадцятиріччя п'ятиріччя, вагаються здобутками зустріти сімдесятиріччя Великої Жовтня. Нинішнього року першим таким є одержання високого врожаю зернових культур. В середньому на крут по 41,2 центнера хліба, що на 5 центнерів більше ніж торік. Та для наших полів це не межа. На інтеншах, посіяних за інтенсивною технологією, врожай озимий пшениці на жай складає 52—53 центнерів.

Слід добрим словом згадати колгоспників, які видати колгоспників, які пленали такий врожай. Це механізатори П. І. Пацей, С. Ю. Солтис, комбай-

нери А. А. Майдзюк, М. В. Богомол, М. А. Пагичний. Виконанням планів по виробництву і продажу державі молока, м'яса завершили всім місяцем нинішнього року тваринницького господарства. Минулому року наші доярки виділи на триста молока від кожної корови. В нинішньому році досягнення планують збільшити. Тут значна заслуга доярки Г. К. Михальчук, Н. М. Галуш, Г. І. Романюк, Г. В. Мельничук, М. А. Хрепун.

Важливою галуззю в колгоспі є виробництво свинини. Для її розвитку необхідно ще багато зробити. Зараз важливо добитися вищої продуктивності відгодівельного поголів'я свиней. А прикладом того, як потрібно працювати нам в цьому на-

пряму, є багато. Вагомим результатом у праці домагаються оператори свинівідгодівельного комплексу М. П. Косік, О. П. Муляр, К. І. Додтун, А. Г. Баранова.

За останній час багато зроблено в питанні матеріально-технічного зміцнення господарства, розвинуто господарство навипку і будівництво нових сіл. Будовано новий аеросупильний комплекс і тн. Майстерню по ремонту сільськогосподарської техніки, впроваджено тваринницькі ферми. Відкрито Ідальню для механізаторів. До послуг трудівників — лазня.

В наших перспективах — будівництво водогону в наших селах, доріг, дитячого садка, лазні в Ониницях.

В. КОВАЛЬ,
голова колгоспу «Вільне життя».

Василь Максимович Бондар і Володимир Костянтинівич Томашук — ветерани війни і праці. Обидва воювали на фронтах Великої Вітчизняної війни, а повернувшись у Василь Максимович трудився у рідній бригаді, а Володимир Костянтинівич — поміг господарству, то вони ще а сьогодні На знімку: В. М. Бондар (ліва) і В. К. Томашук з онуком Юрою.

ЖОВТЕНЬ У ДОЛЯХ

ПОВПРЕДИ РЕВОЛЮЦІЇ

У ДНІ, що передують сімдесятиріччю Великої Жовтневої соціалістичної революції, ми знову і знову перегортаємо сторінки історії нашої держави, повертаємося до буремних років боротьби за владу Рад, з вдячністю згадуємо імена полум'яних борців-революціонерів.

Гордяться бриківчани революційним минулим рідного села. Гордяться земляками, які стали справжніми повпредами революції.

Першим, хто приніс у село правду про революцію в Росії, слово В. І. Леніна, був командир Червоної гвардії Антон Смоляр. Від нього дізнались, що влада віднині переходить до рук робітничих, солдатських і селянських депутатів. В боротьбі за встановлення радянської влади у Брикові його одноподумцем, соратником, побратимом став Семен Заліський. Він щойно повернувся з імперіалістичної війни. Був свідком сол-

датського братання на фронтах, учасником революційної боротьби.

Дочекалися бриківчани звільнення від німецьких окупантів у 1918 році. Принесли у привілійський край свободу таращанці Боженка. В селі проголошено Радянську владу. Членами революційного військового комітету стають Смоляр та Заліський. Перший очолив комісію по розподілу поміщицьких земель, другий став секретарем комітету. Вони організували поділ землі між бідняками. Нелегко довелося сільським активістам, коли зайняли село білополяки. Почалися арешти. Заарештували Смоляра і Заліського. Та їм вдалося обманути польську владу і військовопольовий суд звільнив їх з-під варті.

Весна 1920 року. В Шумське, навколишні села вступили війська Червоної Армії і вигнали білополяків. Завернуло життя знову. У Шумському відновив роботу волосний революційний комітет. Членами його обирають бриківчан Семена Заліського і Йосипа Бойка. У ревкомівців кожен день заповнений справами. Во-

ни організують постачання продуктів Червоної Армії.

Та ворог наступає. Перед його переважаючими силами червоні війська змушені відійти. Волосний ревком звертається до громадян із закликом вступати до лав Червоної Армії. Немало наших земляків відгукнулися на цей заклик, приєдналися до котовців, які проходили через села, а потім громили ворога на фронтах громадянської війни. В складі 25 Чапаєвської дивізії воювали Антон Смоляр, Семен Заліський, Петро Мельник, Ілля Задерей. Кавалеристами самої дивізії дванадцятої армії стали Дмитро Столяр, Йосип Бойко. І ще більше двох десятків бриківчан боролися з ворогами революції. В бій їх водила молодість, віра у праве діло, у перемогу.

З хвилюванням іду на зустріч з своїми земляками в районний історико-краєзнавчий музей. Із фотографій одного із стендів дивляться мужні обличчя борців за Радянську владу. Ось бачу ще зовсім молодими ревкомівців — А. А. Смоляра, С. М. Заліського, Й. А.

Бойка. Вчитуюсь в рядки документів, що підтверджують їх революційну діяльність. А ось на фото ті, хто пішов на громадянську війну, — К. І. Богомол, П. Ф. Січкач, Я. Т. Роїк, Я. Ю. Бойко, М. М. Баранов, І. П. Юрчук.

Протягом всього життя повпреди революції залишилися вірними справі Леніна, народу. На все життя зберегли бойову дружбу побратими А. А. Смоляр та С. М. Заліський. У рідному селі зустрілися вже після Великої Вітчизняної війни. Кожен дбав про його розквіт. Більше двадцяти років працював головним бухгалтером колгоспу «Вільне життя» Антон Антонович Смоляр. Семен Максимович Заліський все життя працював вчителем, засівав поле людських душ розумним, добрим і вічним.

А нам, сьогоднішнім бриківчанам, належить продовжувати справу повпредів революції, вписувати в історію Батьківщини нові сторінки трудової звитяги.

І. ЩУР,
вчитель Бриківської
восьмирічної школи.

ВОНИ БУЛИ ПЕРШИМИ

На схилі свого віку, оглядаючись на прожиті роки, з впевненістю можу сказати, що доля моя склалася щасливо. І важко сьогодні уявити, якою б вона була, коли б не Великий Жовтень, не Радянська влада, за якої ми одержали право на щасливе життя.

На моїх очах виростала наша радянська дійсність, ставав на ноги, міцнів рідний колгосп. Це справа рук і розуму всіх радянських людей, моїх односельчан. Не погрішу, коли скажу, що і сам до цього доклав немало сил і праці.

Живу я в самому центрі Брикова. Перед моєю оселею — клуб, бібліотека, магазин, контора колгоспу. Щоранку бачу як поспішають до новобудованої школи діти, а найменших бриківчан мамі ведуть у дитячий садок, який нічим не посту-

пається міському. Звідси в усі кінці села розбігаються вулиці. По обидва боки асфальтвок — доглянуті, охайні садиби односельчан. Більшість з них нові. То вже не мамленькі, скромні хатини з хлівцями, а справжні будівлями. Замовно живуть люди. Кого вже сьогодні здивуєш телевизором, холодильником, мотоциклом, велосипедом? У багатьох власні автомобілі. Кому потрібно до райцентру — то кілька разів курсує до села автобус.

А ще стоїть моя хата біля найсвятішого місця в селі — пам'ятника односельчанам, які не повернулися з фронтів Великої Вітчизняної війни, загинули від рук бандерівців. А серед них немало друзів, товаришів, з якими разом вступали в колгосп, які не пошкоду-

вали для його розквіту свого життя. Якби їм довелось встати — не впізнали б вони теперішнього Брикова, раділи б його красі, роботязцям людям.

Пригадую 1940 рік. Другий рік Радянської влади після панської Польщі. У Брикові організовується колгосп. До колишнього панського фільварку біляки, незаможники зносять плуги, борони. Обрали головою колгоспу Дмитра Оксентовича Столяра. Від нашого імені він разом з Йосипом Амвросійовичем Бойком проголосували на Народних зборах у Львові за возз'єднання українських земель. Їм довірили люди весті колективне господарство. Сім'ями вступали селяни в колгосп. Гуртом почали обробляти землю. І хоч мізерні були врожай, ми раділи їм, бо

вироснені ж на своєму, колгоспному полі.

Недовгою була наша спільна праця. Фашисти вторглися на нашу землю. Більш як 160 бриківчан пішли на війну боронити її. Не всі прийшли додому. Залишилось на полі бою 53. А ті, хто повернувся, брався за колективне господарство. В 1947 році колгосп організувався знову. Нелегким було його друге народження. Не щадили бандерівці того, хто боровся за нове життя. Від їх рук загинули чудові люди, активісти Михайло Трохимович Роїк, ще довоєнний голова сільської Ради, його син Григорій, один із перших комсомольців села. За те, що почав оратором, вбили вороги першого тракториста Миколу Федорчука. Загинули від їх рук фундатори Радянської влади у Брикові — брати Йосип Амвросійович та Василь Амвросійович Бойки.

Та нове життя перемогло. Пам'ять про тих, хто загинув за нього, ми свято бережемо.

Розвивався наш колгосп. Нові сили влилися в нього у 1950 році, коли приєдналася онишківська артіль. Будувалися тракторна бригада, тваринницькі ферми, врожайнішою ставала колгоспна земля. Де було важче, трудилися колишні фронтовики, комуністи. Багато років життя віддали господарству І. І. Богомол, В. К. Томащук, П. А. Дмитришин, М. Х. Карленко, А. Н. Золотун, С. В. Німець, Ф. К. Золотун, Л. А. Задерей, В. М. Бондар та багато інших наших славних трудивників.

Впевнено ідуть по життю діти і внуки колишніх бідняків. У них світле спододення, а попереду ще прекрасніше майбутнє.

С. ЗОЛОТУН,
учасник Великої Вітчизняної війни, ветеран праці.